

Griffienr. : 2012/ 1170
Parkeernr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 13 maart 2012

De Rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste kamer (21d)**, één rechter, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

tegen:

2442 1.

voeger, volgens eigen verklaring ter terechtzitting invalide
geboren te op
wonende te

2442 2.

bediende, volgens eigen verklaring ter terechtzitting huisvrouw
geboren te op
wonende te

- beklaagden -

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op artikel 17 van het Decreet d.d. 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd,

-als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon

-als eventuele onderverhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon

-als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon

een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen.

meer bepaald in het pand gelegen te
kadastraal gekend als ; eigendom van
, geboren te ; op en
van , geboren te op
beiden wonende te

1. kamer 1 te hebben verhuurd aan

Te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

2. kamer 2 te hebben verhuurd aan de heer

Te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

3. kamer 3 te hebben verhuurd aan en aan

Te minstens in de periode van 01.07.2010 tot en met
13.12.2010

4. kamer 4 te hebben verhuurd aan

Te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

5. kamer 5 te hebben verhuurd aan

Te minstens in de periode van 22.06.2011 tot en met
13.12.2010

6. kamer 6 te hebben verhuurd aan

Te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

7. kamer 7 te hebben verhuurd aan

te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

8. kamer 8 te hebben verhuurd aan

Te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

9. kamer 9 te hebben verhuurd aan

Te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

10. kamer 10 te hebben verhuurd aan | : en

Te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

11. kamer 11 te hebben verhuurd aan |

Te minstens in de periode van 22.06.2010 tot en met
13.12.2010

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43bis Sw.

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek. te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring

van een bedrag van € 16.005 euro, zijnde 8.002, 50 euro elk

zijnde

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,

hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,

hetzij inkomsten uit belegde voordelen.

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

huuropbrengst van zes maanden aan een huurprijs van:

- kamer 1: 135 euro/maand = 810 euro
- kamer 2: 200 euro/maand = 1.200 euro
- kamer 3: 320 euro/maand – 1 maand achterstal = 1.600 euro
- kamer 5: 200 euro/maand = 1.200 euro
- kamer 6: 190 euro/maand = 1.140 euro
- kamer 7: 290 euro/maand = 2.030 euro
- kamer 9: 225 euro/maand = 2.025 euro
- kamer 10: 300 euro/maand = 3.000 euro
- kamer 11: 300 euro/maand = 3.000 euro

kamers 4 en 8 werden niet in rekening gebracht, gelet op de betwisting over de bezetting en de betaling

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De dagvaardingen werden regelmatig betekend. Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 17 januari 2012.

Op de openbare terechtzitting van 17 januari 2012 aanhoorde de Rechtbank :

- de middelen en de conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJEN**:

2444 , wonende te ; , in haar eis tegen beide beklaagden, voorgedragen door meester Tine CODDENS *loco* meester Serge DEFRENNE, beiden advocaat te 9000 GENT, Baliestraat 28 die haar vertegenwoordigt;

2445 | . wonende te | in zijn eis tegen beide beklaagden, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door een beëdigd tolk;

- de vordering van het openbaar ministerie uitgesproken door de heer B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;

- de beklaagden, | en | in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester Griet Van DURME, advocaat te 9000 GENT, Rooigemlaan 532.

- het ongunstig advies van het openbaar ministerie over de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten aanzien van | en |

STRAFRECHTELIJK**1. De feiten en hun kwalificatie**

Na een melding door de federale gerechtelijke politie die een huiszoeking uitvoerde in een kamer in het gebouw te : . werd op 22 juni 2010 door de Wooninspectie een onderzoek gevoerd.

Het gebouw is sinds 1992 eigendom van de echtgenoten : en .

Het gebouw bevat een benedenverdieping (kamers 1-4), een eerste verdieping (kamers 5-8) en een tweede verdieping (kamers 9-11) onder een zadeldak.

De volgende gebreken werden vastgesteld.

Gebouw

Het deksel van het elektrisch bord, opgesteld in de berging op de benedenverdieping, was onvoldoende bevestigd (15 strafpunten).

: verklaarde dat een huurder de elektriciteitskast had opengebroken omdat hij problemen had met de elektriciteit (stuk 147).

Gemeenschappelijke functies

Het gemeenschappelijk toilet staat in de berging waarin zich een gasgeiser type B bevindt met een onvoldoende hoog opgetrokken schouwpijp, met een risico op CO-vergiftiging (15 strafpunten).

: betwistte dit. Zij verklaarde dat de brandweer in 1996 had bevestigd dat de installatie in orde was (stuk 147).

Kamers

Kamer 1 was niet toegankelijk maar had in elk geval minstens 15 strafpunten omwille van de gebreken aan het gebouw.

Kamer 2 was niet toegankelijk maar had in elk geval minstens 15 strafpunten omwille van de gebreken aan het gebouw.

In kamer 3 was de plaatsing van een toegelaten vast verwarmingsapparaat niet mogelijk, de geplaatste gaskachel type B was niet goed aangesloten op de schouw en een permanente verluchting in de kamer ontbrak (totaal 61 strafpunten). Kamer 3 was ongeschikt en onbewoonbaar.

Kamer 4 vertoonde diverse gebreken: opstijgend vocht (3 strafpunten), verweerd schrijnwerk (3 strafpunten), defecte boiler zodat lavabo- en keukenfunctie ontbraken (tweemaal 9 strafpunten), de plaatsing van een toegelaten vast verwarmingsapparaat was niet mogelijk, de geplaatste gaskachel type B was niet goed aangesloten op de schouw, een permanente verluchting in de kamer ontbrak en het materiaal van het afvoerkanaal was niet hittebestendig (totaal 85 strafpunten). Kamer 4 was ongeschikt en onbewoonbaar.

: verklaarde dat de boiler bewust niet werd gemaakt omdat de huurder de huur niet betaalde (stuk 148).

Kamer 5 was niet toegankelijk maar had in elk geval minstens 15 strafpunten omwille van de gebreken aan het gebouw.

Kamer 6 vertoonde dezelfde gebreken: de plaatsing van een toegelaten vast verwarmingsapparaat was niet mogelijk, de geplaatste gaskachel type B was niet goed aangesloten op de schouw, een permanente verluchting in de kamer ontbrak, er was geen warm water zodat lavabo-

en keukenfunctie ontbraken (tweemaal 9 strafpunten) (totaal 79 strafpunten). Kamer 6 was ongeschikt en onbewoonbaar.

De oppervlakte van de kamer (12.43 m²) is te klein voor een kamer met keukenfunctie (stuk 8); zij kan alleen als studentenkamer worden verhuurd (stuk 210).

De huurder verklaarde dat de huurder het water verwarmde met zijn waterkoker en dat die heel tevreden was van zijn kamer en hierover geen problemen maakte (stuk 148).

Kamer 7 was niet toegankelijk maar had in elk geval minstens 15 strafpunten omwille van de gebreken aan het gebouw.

Kamer 8 was niet toegankelijk maar had in elk geval minstens 15 strafpunten omwille van de gebreken aan het gebouw.

Kamer 9 was niet toegankelijk maar had in elk geval minstens 15 strafpunten omwille van de gebreken aan het gebouw.

Kamer 10 vertoonde soortgelijke gebreken als de overige gecontroleerde kamers: de plaatsing van een toegelaten vast verwarmingsapparaat was niet mogelijk, de geplaatste gaskachel type B was niet goed aangesloten op de schouw, een permanente verluchting in de kamer ontbrak (61 strafpunten). Kamer 10 was ongeschikt en onbewoonbaar.

Kamer 11 was niet toegankelijk maar had in elk geval minstens 15 strafpunten omwille van de gebreken aan het gebouw.

Volgens de huurder werd kamer 1 verhuurd aan de huurder (sinds 1 juni 2007) tegen 135 euro per maand.

Kamer 2 werd (sinds 1998) verhuurd aan een zekere de huurder tegen 200 euro per maand, nutsvoorzieningen inbegrepen.

Kamer 3 werd verhuurd aan de huurder en zijn zoon de huurder. Het huurcontract ging in op 1 juli 2010 en de huur bedroeg 320 euro per maand (met een voorschot van 30 euro per maand voor nutsvoorzieningen). De huur zou worden betaald door het OCMW maar dat verliep blijkbaar niet regelmatig (stuk 146).

Kamer 4 werd volgens de huurder verhuurd aan de huurder tegen 225 euro per maand. Met deze huurder had de eigenares problemen. Hij diende het pand al een tijd te verlaten maar deed dit niet; volgens de eigenares verbleef hij er overigens niet. Het OCMW betaalde de huur.

Volgens de huurder werd (sinds 1998) kamer 5 verhuurd aan de huurder tegen 200 euro per maand, nutsvoorzieningen inbegrepen.

Kamer 6 werd (sinds 1998) verhuurd aan | | tegen 150 euro per maand. Hij betaalde geen nutsvoorzieningen en verklaarde dat hij niet wist dat zij zijn verbruik betaalde. | | verklaarde daarentegen dat hij 210,00 euro huur betaalde, alles inbegrepen.

Volgens | | werd kamer 7 sinds 1 februari 2010 verhuurd aan | | tegen 290 euro per maand, nutsvoorzieningen inbegrepen.

Kamer 8 werd verhuurd aan | | tegen 225 euro per maand, nutsvoorzieningen inbegrepen, en sinds april 2010 270 euro per maand. Hij betaalde echter niet stipt en hij had al een opzegging gekreuen maar verliet de kamer niet. Naar de vrederechter wou | | niet gaan omdat haar huurders al genoeg problemen hadden (stuk 146).

Kamer 9 werd (sinds 1993 al) verhuurd aan | | tegen destijds 9000 BEF en thans nog steeds 225 euro per maand en 12,50 euro per maand voor nutsvoorzieningen.

Kamer 10 werd verhuurd aan twee zussen, beiden student, namelijk | | en | | . | | verklaarde dat de muur in de slaapkamer steeds vochtig wordt. De eigenares doet hieraan heel wat maar het probleem komt steeds terug. Om te douchen moeten de huurders gebruik maken van een douchecabine die werkt met muntstukken (20 cent voor 1 minuut warm water). Volgens haar bedraagt de huur 345 euro per maand (stuk 136). Volgens | | bedraagt de huur 300 euro per maand (stuk 146).

Volgens | | werd (sinds 1 september 2008) kamer 11 verhuurd aan | | tegen 300 euro per maand, waarvan 30 euro voor nutsvoorzieningen.

| | : verklaarde dat het warm water voor de douche werkt met muntstukken omdat anders de hele buurt zich in het pand komt douchen.

Op 2 augustus 1999 was een "attest inzake de kwaliteit van kamers" afgeleverd (stuk 138) waarvan de geldigheidsduur op het ogenblik van de vaststellingen in elk geval verstreken was.

Zij verklaarde in het algemeen: "*Ik doe zo mijn best en dan krijg ik dit. Ik ben er echt emotioneel van. Ik heb mij 18 jaar ingezet voor die mensen. Het doet mij echt hartpijn. Ik wil absoluut dat het veilig is. Dus de verwarming komt absoluut in orde. Ik vraag steeds reactie aan monumenten en landschappen en zij laten niks weten. Ik ben echt te goeder trouw. Dit is echt mijn levenswerk. Mijn huurders zijn echt wel tevreden hoor, met uitzondering van de huurder van kamer 4"* (stuk 149).

Bij de controle op 27 mei 2011 werd vastgesteld dat alle kamers voldoen aan de minimale kwaliteitsvereisten; op 7 oktober 2011 werd voor het pand een conformiteitsattest afgeleverd.

2. Bespreking

De beklaagden betwisten als zodanig de hen ten laste gelegde feiten niet.

De vaststellingen van het dossier, in het bijzonder de vaststellingen door de Wooninspectie, spreken voor zich.

De eerste beklagde hield zich klaarblijkelijk minder bezig met de verhuring van de kamers dan de tweede beklagde maar bevestigde de handelwijze van zijn echtgenote (zoals o.a. blijkt uit de brief aan huurder [redacted], stuk neergelegd door [redacted] op de openbare terechtzitting van 17 januari 2012), en nam als eigenaar deel aan de ten laste gelegde feiten.

Uit het strafdossier en de behandeling van de zaak op de openbare terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de teniasteleggingen 1 tot en met 11 ten aanzien van beide beklaagden naar voldoening van recht bewezen zijn.

3. De straftoemeting:

Geldboete

De bewezen verklaarde teniasteleggingen 1 tot en met 11 zijn de uiting van een zelfde strafbaar opzet zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De feiten worden gestraft met een gevangenisstraf van 6 maand tot 3 jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro.

De beklaagden vragen de opschorting.

De vier kamers die op 22 juni 2010 konden worden onderzocht, waren niet alleen ongeschikt maar ook onbewoonbaar. De aanwezigheid in elk van die kamers van een gaskachel van het type B (waarbij de verbrandingslucht wordt ontnomen uit de ruimte waar de kachel staat, in tegenstelling tot gaskachels van het type C), waarvan de aansluiting op de schouw bovendien niet goed was, bracht een ernstig risico van CO-intoxicatie mee.

De beklaagden hebben duidelijk nagelaten ervoor te zorgen dat hun pand bleef voldoen aan de (strenger wordende) eisen op het vlak van kamerverhuur. Zij waren ten onrechte van oordeel dat het conformiteitsattest van 1999 hen ontsloeg van elke verdere investering.

Zij deden geen inspanningen om op eigen initiatief hun sociaal kwetsbare, niet mondige huurders een toereikend wooncomfort te verschaffen. De uitspraak van [redacted] : dat de huurder van kamer

6 zich niet beklaagde over de aanwezigheid van warm water en "alles" deed met zijn waterkoker, is in dit opzicht veelbetekend.

Haar bewuste weigering om de boiler van kamer 4 te herstellen zolang huurder I geen huur betaalde (of veeleer: alle achterstallige huur betaalde) en het sluiten van de doucheruimte omdat deze huurder in de douche zijn kledij waste, getuigt er van dat de beklaagden zich alleen bekommerden om een handhaving van hun positie als eigenaar-verhuurder en niet om het wooncomfort van hun huurders. De bedingen van de huurcontracten die de beklaagden gebruikten, getuigen van dezelfde ingesteldheid.

De beklaagden beschikten nochtans over de nodige middelen om investeringen te doen opdat het pand zou blijven voldoen aan de woonkwaliteitseisen. De maandelijkse huuropbrengst (met inbegrip van nutsvoorzieningen) bedroeg immers ongeveer 2.600 euro.

In deze omstandigheden zou de toekenning van opschorting een onvoldoende maatschappelijke reactie uitmaken. Een bestraffing zoals hierna bepaald, zal de plaats van de beklaagden in de maatschappij niet in het gedrang brengen.

De tweede beklagde heeft een blanco strafregister. De eerste beklagde liep in België geen strafrechtelijke veroordelingen op.

De afwezigheid van voorgaande strafrechtelijke veroordelingen en het feit dat de beklaagden na de vaststellingen in juni 2010 de woning hebben gerenoveerd zodat alle kamers aan de woonkwaliteitseisen voldoen, maken verzachtende omstandigheden uit. Met toepassing van art. 85, tweede lid, Strafwetboek legt de rechtbank aan de beklaagden alleen een geldboete op, zoals hierna bepaald. Daarbij werd rekening gehouden met het financiële voordeel dat de beklaagden met de onrechtmatige verhuring verkregen.

Bijzondere verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vordert de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel dat, na correctie voor de kamers 7, 9, 10 en 11 (waarvoor de huur over een langere periode dan de ten laste gelegde periode werd berekend), op 12.640 euro wordt begroot.

De beklaagden wijzen er terecht op dat in het bedrag van de huurprijs waarop de berekening steunt, een deel nutsvoorzieningen of een voorschot voor nutsvoorzieningen begrepen is.

Voorts blijkt uit een aantal stukken die zij voorleggen dat de huurders niet tijdens de volledige duur van de ten laste gelegde periode in het pand hebben verbleven en huur hebben betaald.

Zo verklaarde : dat zij sinds 1 augustus 2010 elders verbleef; op dat andere adres staat zij inderdaad sinds 12 oktober 2010 ingeschreven (stukken 3 dossier beklaagden). staat

eveneens sinds 11 oktober 2010 op een ander adres ingeschreven (stuk 4 dossier beklagden).

Andere huurders (stukken 8 dossier beklagden; stuk 9 dossier beklagden; , stuk 10 dossier beklagden; , stuk 12 dossier beklagden) verklaarden dat zij tijdelijk, tijdens de uitvoering van de renovatiewerken, elders onderdak vonden en vanaf augustus 2010 geen huur dienden te betalen.

Het geeft weliswaar te denken dat sommige huurders, die klaarblijkelijk niet in staat waren zelf een verklaring op te stellen (stukken 9 en 10), klaarblijkelijk op vraag van de beklagden verklaarden geen vergoeding te vorderen.

Het werkelijke vermogensvoordeel beperkt zich bijgevolg, minstens voor enkele huurders, tot de huur tot augustus 2010 en is in elk geval niet precies te begroten.

In die omstandigheden spreekt de rechtbank de bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen niet uit. Met het nagestreefde financiële voordeel is bij de bepaling van de geldboete rekening gehouden.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

1. Ten aanzien van

Deze burgerlijke partij vordert een bedrag van 1.620 euro bij wijze van schadevergoeding begroot op zes maanden huur.

De vordering van de burgerlijke partij is gesteund op de bewezen verklaarde tenlastelegging 8. Zij is toelaatbaar.

De beklagden voerde op de openbare terechtzitting aan dat de huur voor kamer 8 in elk geval op 15 oktober 2010 zou zijn beëindigd.

De beklagden en de burgerlijke partij waren het op de openbare terechtzitting van 17 januari 2012 erover eens de verdere behandeling van de zaak op burgerlijk gebied uit te stellen in afwachting van de voorlegging van stukken waaruit de betaling van de huur over de bedoelde periode blijkt.

De zaak wordt bijgevolg vastgesteld voor verdere behandeling zoals hierna bepaald.

2. Ten aanzien van

Deze burgerlijke partij vordert bij wijze van schadevergoeding de terugbetaling van de huur over de ten laste gelegde periode tegen 304 euro per maand.

De vordering van de burgerlijke partij is gesteund op de bewezen verklaarde tenlastelegging 4. Zij is toelaatbaar.

Hoewel er tussen de beklaagden en de burgerlijke partij sinds geruime tijd een huurconflict was, was deze burgerlijke partij nog steeds huurder op het ogenblik waarop de onbewoonbaarheid van zijn kamer werd vastgesteld. Hij was gerechtigd op een woongenot dat de beklaagden hem niet rechtmatig konden verschaffen.

De verdere verhuring was niet rechtmatig gelet op de onbewoonbaarheid van de kamer. Anderzijds ging de burgerlijke partij niet akkoord met een beëindiging van de huur, ook niet nadat de onbewoonbaarheid was vastgesteld. Het feit dat hij klaarblijkelijk de kamer niet echt meer bewoonde en zich evenmin elders wou inschrijven, zoals de beklaagden aanvoeren, zal hieraan wellicht niet vreemd zijn. Van hun kant lieten de beklaagden na de respectieve rechten en verplichtingen van elke partij door de bevoegde rechter te laten vaststellen en verschaffen zij zichzelf recht door zich toegang te verschaffen tot de kamer om de werken te laten uitvoeren (zoals blijkt uit hun brief aan de wooninspectie, stuk 185 strafdossier).

Zoals beklagde : op de openbare terechtzitting verklaarde (zie ook brief van 22 september 2010 aan : , stuk neergelegd door | op de openbare terechtzitting van 17 januari 2012, waarin wordt geschreven dat de wanbetaling "door het afbetalingssysteem bijna opgelost is"), werd via het OCMW de huur betaald tot en met januari 2011. Pas daarna bezette volgens de beklaagden de burgerlijke partij de kamer tot mei 2011 zonder nog huur te betalen.

De huur bedroeg, zoals de burgerlijke partij aanvoert, inderdaad 304 euro (zie brief van 22 september 2010 aan : , stuk neergelegd door : op de openbare terechtzitting van 17 januari 2012).

Omdat het behoud van de kamer voor de burgerlijke partij klaarblijkelijk nog van belang was, hoewel een rechtmatige verhuring van de kamer niet meer mogelijk was, bepaalt de rechtbank de schade die de burgerlijke partij heeft geleden door betaling van huurgelden zonder het daartegenover staande woongenot daadwerkelijk te hebben ontvangen, op 2/3 van het betaalde bedrag, dit is 1.216 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke interest vanaf de dag van dit vonnis.

De vordering van de burgerlijke partij is in die mate gegrond.

3. Overige burgerlijke belangen

Gelet op het mogelijke bestaan van andere schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de overige burgerlijke belangen aangehouden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

- art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;
- art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, , 194 en 195 van het Wetboek van Strafvordering;
- art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 50, 66, 100 van het Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de weerhouden tenlasteleggingen;
- art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952; art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
- art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
- art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
- art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
- art. 1017 - 1022 Gerechtelijk Wetboek;
- art. 4 Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK.**STRAFRECHTELIJK****Ten aanzien van**

Veroordeelt de beklaagde , voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen 1 tot en met 11 SAMEN, tot een **GELDBOETE van 900,00 EUR.**

Verhoogt de geldboete met 45 opdecimes, aldus gebracht op **4.950,00 EUR.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **2 MAANDEN en 21 DAGEN.**

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 EUR**, verhoogd met vijftig opdecimes, aldus gebracht op **150,00 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de beklaagde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **32,27 EUR** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de Ministeriële Omzendbrief nr. 131ter (B.S. 27 januari 2012)).

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde , voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen 1 tot en met 11 SAMEN, tot een **GELDBOETE van 900,00 EUR.**

Verhoogt de geldboete met 45 opdecimes, aldus gebracht op 4.950,00 EUR.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 2 MAANDEN en 21 DAGEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 EUR**, verhoogd met vijftig opdecimes, aldus gebracht op 150,00 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders.

Legt de beklaagde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van 32,27 EUR (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 146 K.B. 28 december 1950 en de Ministeriële Omzendbrief nr. 131ter (B.S. 27 januari 2012)).

Kosten:

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 96,06 EUR.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 96,06 EUR.

BURGERRECHTELIJK

Ten aanzien van

Stelt vast dat de zaak niet in staat van wijzen is.

Stelt de zaak voor de verdere behandeling van de vordering van deze burgerlijke partij vast op de openbare terechtzitting van deze rechtbank en kamer van 22 mei 2012 om 09.00 uur.

Ten aanzien van

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij gesteld tegen de beklaagden en toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **1.216,00 EUR**, te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling.

Wijst het meergevorderde af als ongegrond.

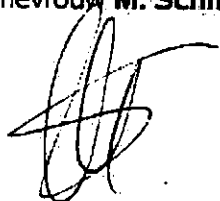
Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
DERTIEN MAART TWEEDUIZEND EN TWAALF.

Aanwezig:

- de heer **B. De Temmerman**, alleenrechtsprekend rechter;
- mevrouw **I. De Tandt**, substituut-procureur des Konings;
- mevrouw **M. Schmidt**, griffier.

M. SCHMIDT

B. DE TEMMERMAN

Aangeboden op **19 MAART 2012**
Niet te registreren;

177/1:
Anja WILLEMS
Ea. inspecteur a.i.